

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
Факультет інформаційних технологій та управління
Кафедра управління**

*Збірник матеріалів
III Всеукраїнської науково-практичної
інтернет-конференції*

**“ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ УПРАВЛІНСЬКИХ
СИСТЕМ У СОЦІАЛЬНІЙ ТА ЕКОНОМІЧНІЙ
СФЕРАХ УКРАЇНИ: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА”**

28 листопада 2019 р.

Київ – 2019

УДК [338.27+338.242]:[304+330]
ББК 65.05

*Рекомендовано до друку на засіданні Вченої ради
факультету інформаційних технологій та управління
Київського університету імені Бориса Грінченка
протокол № 12 від 18 грудня 2019 року*

Рецензенти:

Ільч Л. М., д.е.н, доцент, завідувач кафедри управління; Акіліна О. В., к.е.н., доцент; Краус К. М., к.е.н.; Гладкова В. М., д.пед.н., професор; Поспелова Т. В., д. н. держ. упр., доцент; Штепа О. В., к.е.н., доцент; Панченко А. Г., к. н. держ. упр., доцент; Синицина Н. Г., к. н. держ. упр., доцент; Тимчик О. А., к.пед.н., доцент; Павлюк В. В., к. н. держ. упр., доцент; Яковенко І. В., к.е.н., доцент.

Перспективи розвитку управлінських систем у соціальній та економічній сферах України: теорія і практика : зб. матеріалів III Всеукр. наук.-практ. інт.-конф., 28 листопада 2019 р.. – К.: КУБГ, 2019. – 338 с.

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, проведеної кафедрою управління Факультету інформаційних технологій та інформації Київського університету імені Бориса Грінченка, розкривають сутність управління діяльністю підприємств і організацій в умовах сталого розвитку України на регіональному та галузевому рівнях; описують механізми державного управління в Україні; пропонують заходи удосконалення механізмів управління якістю підготовки та перепідготовки фахівців в ринкових умовах; описують організацію процесу управління на засадах лідерства; відображають розвиток інформаційних технологій в управлінському процесі; окреслюють проблеми та перспективи розвитку електронної комерції в умовах цифровізації економіки.

Висловлені авторами у тезах-доповідей думки та пропозиції можуть не збігатися із точкою зору редакційної колегії. Відповідальність за добір і викладення матеріалів, достовірність інформації, точність назв, статистичних даних, прізвищ та цитат несуть автори. Матеріали опубліковані в авторській редакції.

СЕКЦІЯ 2. МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Добрянська Наталя Анатоліївна, Кремінська Тетяна Анатоліївна УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ РЕГІОНУ	137
Прудяк Надія Дмитрівна ПРОФЕСІОНАЛІЗАЦІЯ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ	140
Кропотов Петро Петрович УДОСКОНАЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДСНС ТА ЇЇ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ОРГАНІВ НА ПРИКЛАДІ СУЧАСНОЇ СИСТЕМИ МОНІТОРИНГУ БЕЗПЕКИ	143
Черкашина Аліна Олександрівна МЕТОДИ ОЦІНКИ ЙМОВІРНОСТІ НАСТАННЯ БАНКРУТСТВА ПІДПРИЄМСТВА	148
Петленко Ірина Валеріївна ІДЕОЛОГІЧНИЙ ДИСКУРС В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ СУСПІЛЬНИМ РОЗВИТКОМ	151
Губченко Ганна Миколаївна СТАН КАДРОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ М. КИЄВА	154
Сектименко Владислава Сергіївна АНАЛІЗ ТА ШЛЯХИ ВИХОДУ ІЗ ДЕМОГРАФІЧНОЇ КРИЗИ	159
Маршавін Юрій Миколайович СОЦІАЛЬНИЙ ДІАЛОГ ЯК КЛЮЧОВИЙ КОМПОНЕНТ УПРАВЛІНСЬКОЇ СИСТЕМИ В СОЦІАЛЬНІЙ СФЕРІ УКРАЇНИ	163
Непевна Богдана Олегівна, Лазорко Максим Ігорович СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ОХОРОНОЮ ПРАЦІ	166
Наполов Богдан Григорович УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЮ СКЛАДОВОЮ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ МІСТА	172
Ватагович Михайло Іванович СТРАТЕГІЯ ФОРМУВАННЯ ФІСКАЛЬНОГО МЕХАНІЗМУ ПІДТРИМКИ ВИРОБНИКІВ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ МОДЕРНІЗАЦІЇ РЕАЛЬНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ	175
Рябець Катерина Анатоліївна РЕЗУЛЬТАТИ І АНАЛІЗ ЕКСПЕРТНОГО ОПИТУВАННЯ ЩОДО ПРІОРИТЕТІВ УДОСКОНАЛЕННЯ ПОЛІТИКО-ПРАВОВИХ ЗАСАД ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В ГАЛУЗІ ВОДНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ	179

Рябець Катерина Анатоліївна, к.ю.н., доцент,
доцент кафедри управління,
Київський університет імені Бориса Грінченка

РЕЗУЛЬТАТИ І АНАЛІЗ ЕКСПЕРТНОГО ОПИТУВАННЯ ЩОДО ПРІОРИТЕТІВ УДОСКОНАЛЕННЯ ПОЛІТИКО- ПРАВОВИХ ЗАСАД ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В ГАЛУЗІ ВОДНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

Ефективність вдосконалення політико-правових засад публічного управління в галузі водного господарства напряму залежить від правильно визначених пріоритетів. Для здійснення зазначеного процесу доцільно врахувати думку фахівців сфери публічного управління.

З урахуванням викладеного нами було проведено експертне опитування, за мету якого поставлено отримання узагальненої думки фахівців щодо сучасного стану базових засад політико-правового механізму публічного управління в галузі водного господарства України та пріоритетних шляхів їх удосконалення.

Групу експертів проведеного опитування склали особи, які перебувають на посадах державної служби та в органах місцевого самоврядування. Загальна кількість опитаних становить 100 осіб. Із них: 52 % – державні службовці, 48 % – посадові особи органів місцевого самоврядування.

Якісна характеристика респондентів державних службовців представлена наступним чином: 1,92 % осіб мають категорію “А”; 42,31 % – категорію “Б”; 55,77 % – категорію “В”; із респондентів посадових осіб органів місцевого самоврядування категорію “4” мають 10,42 %; категорію “5” – 22,91 %; категорію “6” – 29,17 %; категорію “7” – 37,50 %. Практичний досвід респондентів у сфері публічного управління підтверджується стажем роботи на посадах державної служби та в органах місцевого самоврядування терміном від 1 до 5 років у 54 % респондентів та терміном більше 5 років у 46 % респондентів.

У процесі анкетування респондентам було поставлено питання щодо визначення пріоритетності чинників функціонального забезпечення публічного управління у водному господарстві України.

Респонденти визначили наступну пріоритетність чинників: пріоритет 1 – 0 % технічний; 60 % адміністративний; 23 % політико-правовий; 17 % фінансово-економічний; 0 % ідеологічний; пріоритет 2 – 1 % технічний; 25 % адміністративний; 44 % політико-правовий; 28 % фінансово-економічний; 2 % ідеологічний; пріоритет 3 – 12 %

технічний; 13 % адміністративний; 24 % політико-правовий; 34 % фінансово-економічний; 17 % ідеологічний; пріоритет 4 – 26 % технічний; 2 % адміністративний; 9 % політико-правовий; 19 % фінансово-економічний; 44 % ідеологічний; пріоритет 5 – 61 % технічний; 0 % адміністративний; 0 % політико-правовий; 2 % фінансово-економічний; 37 % ідеологічний.

Визначення експертами у функціонуванні публічного управління водним господарством адміністративного чинника пріоритетом № 1 вважаємо доцільним, оскільки він є внутрішнім стрижнем, спрямовуючим початком його організації.

Враховуючи основоположне значення загальних принципів у реалізації публічного управління водним господарством, доцільним визнано з'ясування експертної думки щодо їх кола та ступеня відповідності сучасному публічному управлінню України.

Засобом отримання індивідуальних експертних думок щодо кола загальних принципів публічного управління було обрано інтерв'ювання. Результатом його проведення є система наступних принципів: відкритість, прозорість, демократизм, законність, самоорганізація, залучення громадянського суспільства, гласність, плюралізм, верховенство права, об'єктивність.

Варто відзначити, що авторська думка співпала з експертною щодо визначення таких загальних принципів публічного управління, як законність, демократизм, об'єктивність. У свою чергу, сутність названих експертами принципів відкритості, прозорості, залучення громадянського суспільства, гласності нами була вкладена у зміст принципу публічності. На противагу експертам до кола принципів публічного управління ми віднесли: принципи пріоритету прав людини і громадянина, а також соціальної спрямованості, які значно посилюють дію принципу демократизму; принцип ефективності, який забезпечує отримання результату; принцип поєднання централізації та децентралізації влади, який допомагає інтегрувати вітчизняне публічне управління у європейський публічний, соціально-економічний та цивілізаційний простір.

З урахуванням результатів співставлення зазначених вище експертних та авторських думок необхідно зробити висновок про незначні їх розбіжності. У процесі здійснення анкетування перед респондентами було поставлено оціночне запитання (шкала від 0 до 5 балів) щодо визначення ступеня відповідності визначених ними загальних принципів сучасному публічному управлінню України.

Опитування показало, що оціночні судження осіб, які перебувають на посадах державної служби та в органах місцевого самоврядування,

щодо ступеня відповідності визначених ними загальних принципів сучасному публічному управлінню України різняться незначно. При цьому, на їх думку, для сучасного публічного управління України найбільш відповідним принципом є самоорганізація (73,2 %), а найменш відповідним – відкритість (52,2 %). Висока експертна оцінка принципу самоорганізації публічного управління є позитивним показником досягнення стратегічних завдань у державі в цілому та у водному господарстві зокрема. Поряд з цим, низька експертна оцінка принципу відкритості є свідченням завуальованості, неналежного рівня інформування громадськості у здійсненні публічного управління, що критично порушує баланс між державною владою та суспільством у цілому.

Для виявлення завдань публічного управління в галузі водного господарства, які є найбільш проблемними, експертам було запропоновано визначити рівень їх реалізації (шкала від 0 до 5 балів).

Відповідно до даних експертного опитування в Україні найвищий рівень реалізації має завдання публічного управління в галузі водного господарства, що полягає у доведенні до відома громадян основ екологічного законодавства та юридичної відповідальності у водній галузі (4,00). Також високі оцінки надані експертами рівню реалізації завдань щодо: модернізації діяльності органів публічного управління в галузі водного господарства (3,93) та забезпечення потреб галузей економіки у водних ресурсах (3,46). Найнижчу експертну оцінку (2,54) отримав рівень реалізації завдання щодо запобігання шкідливій дії вод.

Аналіз зарубіжного досвіду публічного управління в галузі водного господарства є вагомим напрямом пошуку можливих шляхів удосконалення вітчизняного публічного управління водним господарством.

У процесі анкетування перед експертами було поставлено завдання оцінити актуальність впровадження в Україні узагальненого нами зарубіжного досвіду щодо здійснення публічного управління в водному господарстві.

Варто відзначити, що найвищими експертними оцінками підтверджується висунута нами гіпотеза щодо необхідності впровадження в Україні зарубіжного досвіду щодо реалізації публічної політики у сфері охорони та використання водно-болотних угідь (усереднена оцінка – 4,64) та функціонування Державного агентства водно-болотних угідь (усереднена оцінка – 4,75).

Керуючись узагальненими результатами аналізу експертних оцінок, можна зробити висновки про найбільш актуальні політико-правові проблеми публічного управління в галузі водного господарства

України та визначити пріоритетні шляхи удосконалення політико-правових засад публічного управління водним господарством України, а саме:

1. Порівняно низький рівень дотримання принципу відкритості органами публічного управління водним господарством. Одним із шляхів подолання зазначеного є удосконалення порядку надання населенню органами публічного управління інформації про якість питної води шляхом розробки алгоритму відповідних дій.

2. Неналежне виконання органами публічного управління завдання щодо запобігання шкідливій дії вод. Одним із шляхів усунення зазначеного є напрацювання пріоритетних напрямів публічної водної політики щодо запобігання шкідливій дії вод.

3. Недостатнє врахування зарубіжного досвіду у формуванні вітчизняного публічного управління водним господарством. Поряд з цим наразі в Україні високу актуальність має впровадження зарубіжного досвіду щодо реалізації окремої публічної політики у сфері охорони та використання водно-болотних угідь та функціонування Державного агентства водно-болотних угідь.

Жарюк Олена Сергіївна, магістр
Національний технічний університет України
“Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського”
Науковий керівник – к.ф.н. Акімова О.А.

ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ ЩОДО РОЗВИТКУ КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Інновації та креативність стали широко вживаними термінами у багатьох державних національних стратегіях розвитку та взагалі є невід’ємною частиною держави в цілому. Політики наголошують, що креативність та незалежне мислення стають все більш важливими для глобальної економіки. Багатовимірність та міжгалузевий характер креативних індустрій означає, що існує неминуча тенденція до розробки державної політики з комплексним підходом для розвитку креативних індустрій, а отже, і креативної економіки. Цей підхід вимагає створення ефективних інституційних механізмів для координації політики у різних структурних відділах, відповідальних за цю сферу.

Варто також окреслити причини сприяння розвитку відносин